

jeg nu nylig har nævnt, de Værdier, Landbruget tilføjer Landet, maa man ogsaa sige, at de egentlige Landbrugsbevillinger i Virkeligheden er meget smaa. Det har derfor undret mig, at den højtærede Minister alligevel har foreslaaet ret betydelige Nedsættelser til nødvendige Grundforbedringsarbejder, dels paa de raa, dels paa de opdyrkede, kalktrængende, kalkfattige Landbrugsegne. Det har været omtalt af flere Talere, men Ministeren har siden haft Ordet, og han har fastholdt de Forslag, han har stillet. Den højtærede Minister kan ikke med Rette sige, at naar den forrige Landbrugsminister, Madsen-Mygdal, efter Forhandling med Hedeselskabet, som administrerer disse Bevillinger, har sat den Bevilling ned med 300 000 Kr., kunde han ogsaa sætte den ned med 400 000 Kr. Saaledes kan man ikke ræsonnere, thi dersom det bliver gjort et Aar til, er hele Bevillingen borte. Det Ræsonnement duer ikke. Om Mergelens eller Kalkens Betydning for disse kalkfattige Jorder skal jeg ikke udtale mig, derom er fornuftigvis alle enige.

Det Forslag, der er stillet, gaar jo ud paa at nedsætte Tilskuddet til Lettelse af Mergeltransport til 550 000 Kr.; det er 300 000 Kr. mindre, end der var bevilget i Finansaaret 1924—25. Dernæst gaar Forslaget ud paa at nedsætte Tilskuddet til Lettelse af Transport af Gødningskalk fra 150 000 Kr. til 50 000 Kr. Bevillingen til Rentetilskuddet til de saakaldte flyttelige Sporbaner, der udkører Mergel, har jo tidligere været en anslaaet Bevilling, og der har været anvendt fra 200 000 til 250 000 Kr.; denne Bevilling foreslaas nu fikseret til 150 000 Kr. Det drejer sig her om Andelsselskaber, der oprettes til Nedlæggelse af Spor fra et Mergelleje ud i den nærmeste Omegn, et Foretagende, der jo koster mange Penge, hvorfor der i en Række Aar har været givet et Tilskud af 2 pCt.; med den høje Rente, der gælder for Tiden, og med de Vanskeligheder, der i Øjeblikket er forbundet med at skaffe Penge, skulde man derfor ikke synes, det var noget heldigt Tidspunkt at foreslaa en Nedsættelse af dette Rentetilskud. Transportgodtgørelsen udgør jo som saa mange Gange nævnt de $\frac{7}{10}$ af Fragten af Kalk og Mergel til de kalk- og mergelfattige Egne, men der gælder saadanne Regler med Hensyn til denne Transportgodtgørelse, at Modtagerne af Mergel selv skal betale mindst 15 Kr. og Modtagerne af Kalk mindst 30 Kr. pr. Vognladning. Saa vidt jeg har set af den

højtærede Ministers Tale, har han slet ikke omtalt dette Forhold, som man dog skal lægge vel Mærke til; det er altsaa ikke saadan, at Folk faar denne Transportlettelse gratis, de skal mindst betale henholdsvis 15 eller 30 Kr. pr. Vognladning, saa der skal en ret lang Transport til, for at man, som af Ministeren anført, skal kunne faa 35 Kr. i Tilskud pr. Vognladning. Den højtærede Minister omtalte, at det var blevet nævnt for ham, at en Mand paa en Egn, hvor de avlede Hvede, havde faaet Tilskud; det var i Nærheden af Bramminge. Jeg ved ikke, om de har Hvedejord paa Brammingekanten, jeg er ikke saa stedkendt der, men hvis det forholder sig, som Ministeren siger, saa er det i hvert Fald en Fejl, og jeg vil derfor henstille til Ministeren, at han lader Hedeselskabet undersøge dette Forhold. Fejl kan jo ske, men jeg tror, at det nævnte Tilfælde er en Undtagelse, og det er i hvert Fald ikke et Argument, man kan bruge imod Bevillingen. Nu foreslaar altsaa den højtærede Landbrugsminister, at disse Tilskud nedsættes med 400 000 Kr., skønt Hedeselskabet mener, at dette vil betyde en Standsning af den Stordrift, som nu er i Gang paa dette Omraade med Brug af Gravemaskiner o. s. v., og man skulde jo dog mene, at Hedeselskabet, der igennem mange Aar har administreret disse Sager, maa være det, der kender bedst til Forholdet. Ogsaa Ændringen med Hensyn til det 2 pCt.s Rentetilskud til de Andelsselskaber, der kører Mergel paa flyttelige Spor, og som før har været anslaaet, men som altsaa nu er fastsat til 150 000 Kr., vil ganske sikkert slaa meget i Stykker, især under de nuværende vanskelige Forhold med Hensyn til at skaffe Penge og med den høje Rente.

Det forekommer mig da, at hvis man skal se en Tendens i dette Forslag — og der er sikkert en Tendens —, maa det være den at faa sat et Skel; det skal være en Slags Husmandsbevilling, som Gaardmændene, der ogsaa bor paa magre, daarlige Jorder, ikke maa faa Del i. De 10 000 Kr. Jordværdi, man har sat som Grænse, siger nemlig ikke noget som helst om Formueforholdet, selvfølgelig ikke; en Mand kan have under 10 000 Kr. Jordværdi og dog være velstaaende, medens en anden kan have en Jordværdi over 10 000 Kr. og være en fattig Mand. Men det er altsaa et nyt Synspunkt, den højtærede Landbrugsminister vil anlægge overfor slige Statsbevillinger, og jeg vil da minde om, at ved de store Statstilskud, som herfra